

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI GRAĐANSKI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

Poslovni broj P-7583/2025-8

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski građanski sud u Zagrebu, po sutkinji toga suda Ivani Markotić, u pravnoj stvari tužitelja Hrvatski zavod za mirovinsko osiguranje, Zagreb, Mihanovićeve 3, OIB:84397956623, protiv tuženika Euroherc osiguranje d.d., Zagreb, Ulica grada Vukovara 282, OIB:22694857747, kojeg zastupaju punomoćnici odvjetnici iz Odvjetničkog društva Grgić & Partneri d.o.o. iz Zagreba, radi isplate, nakon javne i glavne rasprave održane i zaključene dana 27. travnja 2026. u nazočnosti punomoćnice tužitelja Marijane Vlašić, diplomirane pravnice zaposlene kod tužitelja, a u odsutnosti uredno pozvanog tuženika, dana 28. svibnja 2026.

p r e s u d i o j e:

- I. Odbija se tužbeni zahtjev koji glasi:
"Tuženik Euroherc osiguranje d.d., Zagreb, Ulica grada Vukovara 282, OIB:22694857747, dužan je platiti tužitelju Hrvatski zavod za mirovinsko osiguranje, Zagreb, Mihanovićeve 3, OIB:84397956623, svotu od 14.376,08 EUR uz pripadajuću zateznu kamatu koja teče od dana podnošenja tužbe do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, u roku od 15 dana."
- II. Nalaže se tužitelju Hrvatski zavod za mirovinsko osiguranje, Zagreb, Mihanovićeve 3, OIB:84397956623, naknaditi tuženiku Euroherc osiguranje d.d., Zagreb, Ulica grada Vukovara 282, OIB:22694857747, parnični trošak u iznosu od 687,50 EUR zajedno sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 28. svibnja 2026. do isplate, po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, dok je referentna stopa kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, u roku od 15 dana.

Obrazloženje

1. U tužbi od dana 26.11.2025. tužitelj navodi da je njegov osiguranik Luka Perak smrtno je stradao u prometnoj nezgodi dana 16.3.2010. Nezgodu je skrivio osiguranik tuženika Dane Cindrić koji je upravljao osobnim automobilom registarske oznake KA 297-DD osiguranim kod tuženika policom broj 0824008807, a za koju je proglašen krivim pravomoćnom presudom Općinskog suda u Karlovcu poslovni broj K-571/11 od 11.7.2012. Navedena nesreća priznata je kao ozljeda na radu.

2. Rješenjem tužitelja broj 271595 od 25.5.2010. je iza pokojnog osiguranika priznato pravo na obiteljsku mirovinu čijom isplatom tužitelj trpi štetu te istu potražuje sukladno odredbama čl. 160. i čl. 163. Zakona o mirovinskom osiguranju. Za prvo razdoblje isplate mirovine od 16.3.2010. do 31.10.2010. je tuženik uredno naknadio štetu. Za razdoblje od 1.11.10. do 31.5.2013. je odgovornost tuženika utvrđena pravomoćnom presudom Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-2034/2013 od 21.7.2015. Za razdoblje od 1.10.2017. do 31.12.2019. odgovornost tuženika utvrđena je pravomoćnom presudom Općinskog građanskog suda u Zagrebu poslovni broj P-1678/2020 od 21.12.2020., dok je za prethodno razdoblje isplate mirovine do 30.11.2022. pred istim sudom u tijeku parnica.

3. Tužitelj je nastavio isplaćivati mirovinu svom osiguraniku i nakon 30.11.2022. te je u razdoblju od 1.12.2022. do 30.11.2025. isplatio obiteljsku mirovinu u iznosu od 14.376,08 EUR, a koji iznos predstavlja štetu za tužitelja pa isti predlaže sudu da sukladno čl. 161. do čl. 170. Zakona o mirovinskom osiguranju usvoji tužbeni zahtjev te naloži tuženiku da isplati tužitelju iznos od 14.376,08 EUR uz pripadajuću zakonsku kamatu tekuću od podnošenja tužbe pa do isplate, u roku od 15 dana.

Tužitelj uz tužbu kao dokaze prilaže: dopis MUP-a PU Karlovačke – Postaja prometne policije Karlovac od 27.4.2010., presudu Općinskog suda u Karlovcu poslovni broj K-571/11-30 od 11.7.2012., prijavu o ozljedi na radu, rješenje Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje od 25.5.2010., dopis tuženika od 8.4.2011., obračun i isplaćenih obiteljskih mirovina korisnici Zrinki Perak za razdoblje od 1.12.2022. do 30.11.2025. Prilaže i presude na koje se poziva na navode iz tužbe.

4. Tuženik u odgovoru na tužbu priznaje činjenicu da se 16.3.2010. u Karlovcu dogodila prometna nezgoda u kojoj je sudjelovalo vozilo registarske oznake KA 297-DD, a koje je bilo osigurano kod tuženika policom obveznog osiguranja od automobilske odgovornosti za štetu nanesenu trećim osobama. Nesporno je da je u predmetnoj prometnoj nezgodi sudjelovao i osiguranik tužitelja Luka Perak kao vozač.

5. Nije sporno da tužitelj svoj regresni zahtjev (ili svoj zahtjev za naknadom štete) prema tuženiku temelji na polici obveznog osiguranja od autoodgovornosti koju je štetnik koji je skrivio nezgodu imao zaključenu s tuženikom.

6. Tuženik osporava osnovanost i visinu tužbenog zahtjeva jer je o osnovanosti potraživanja tužitelja potrebno prosuđivati primjenom odredbe čl.27. Zakona o obveznim osiguranjima u prometu (NN 151/05, 36/09, 75/09; u daljnjem tekstu ZOOP), jer je to jedini zakon po kojem se mogu utvrđivati obveze tuženika u naknadi štete, a obzirom na njegov pravni status osiguratelja od obvezne automobilske odgovornosti za štete počinjene trećim osobama.

7. S obzirom na to da je tužiteljevom osiguraniku invalidska mirovina utvrđena zbog ozljede na radu, to ne postoji stvarna šteta, odnosno razmjerni iznos koji bi tuženik u predmetnom slučaju bio dužan naknaditi tužitelju sukladno odredbama čl. 27. st. 2. i 3. ZOOP-a. Ovakvo shvaćanje u skladu je sa pravnim shvaćanjima revizijskog suda od koji izdvaja odluke Vrhovnog suda Republike Hrvatske broj: Rev-12/2022-2 od 12.1.2022., Revt-634/2017-2 od 16.3.2022., Rev-184/2022-2 od 23.3.2022., Rev-901/2021-2 od 27.9.2022., Rev-552/2022-2 od 17.5.2022., Rev-881/2022-2 od 14.9.2022., Rev-1445/2021-2 od 24.5.2022., Revt-137/2017-3 od 23.11.2021., Revt-909/2021-3 od 8.9.2021., Rev-x 388/2018-2 od 25.8.2020.

8. Opreza radi, tuženik ističe i da tužitelj nije treća osoba u smislu citirane odredbe ZOOP-a i da se o odgovornosti tuženika u ovoj pravnoj stvari mora raspravljati u okviru pravila o krivnji pa je za donošenje odluke potrebno utvrditi odgovornost vozača motornih vozila koja su sudjelovala u predmetnoj prometnoj nezgodi.

9. Tužbeni zahtjev neosnovan je u cijelosti i tuženik osporava osnov i visinu tužbe i tužbenog zahtjeva, osporava odgovornost, pravilnost obračuna mirovine kao i činjenicu plaćanja iste, osporava da bi se u konkretnom slučaju primjenjivao ZOMO kao i da su isprave koje tužitelj sam izdaje javne isprave. Osporava se da postoje zakonske pretpostavke za isplatu mirovine osobama navedenim u rješenju tužitelja, te se ističe i prigovor zastare predmetnog potraživanja budući je mirovinsko rješenje doneseno 25.5.2010., pa je tužitelj već tada imao saznanje o cjelokupnoj šteti. Tužba je podnesena 26.11.20205., dakle, po proteku roka od 3 godine.

10. Nadalje, polazeći od činjenice da bi osiguranik tužitelja pok. Luka Perak (rođen 12. 10.1955.) da nije bilo štetnog događaja u listopadu 2020. godine navršio 65 godina života, tj. ostvario bi uvjete za starosnu mirovinu (65 godina i 35 godina radnog staža), pa nema zakonskog uporišta za isplatu mirovine za utuženi period od 1.12.2022. do 30.11.2025. tj. nakon što bi isti stekao uvjete za odlazak u starosnu mirovinu. Naime, prema mirovinskim rješenju broj 0271595, osiguranik tužitelja, u trenutku štetnog događaja je navršio je 54 godine, pet mjeseci i četiri dana života, dok mirovinski staž do 16.3.2020. godine, koji se računa za stjecanje mirovine, iznosi 36 godina.

11. Tuženik osporava visinu zahtjeva i zatraženi tijekom zateznih kamata. Tužitelj nije dokazao da je isplatio mirovinu koju potražuje jer dokazi koje je dostavio ne predstavljaju valjane dokaze na okolnost izvršenog plaćanja mirovine koja se potražuje. Pismeno s kojim tužitelj navodi da dokazuje plaćanje mirovine ne predstavlja javnu ispravu niti je istim dokazano plaćanje. Tuženik ukazuje na odredbe čl. 6. i 7. Statuta Hrvatskog zavoda za mirovinskog osiguranje. Tako je u čl. 6 Statuta propisano sljedeće: 1.) Na javnim ispravama koje izdaje, rješavajući upravne stvari na temelju javnih ovlasti utvrđenih zakonom, Zavod upotrebljava pečat S grbom Republike Hrvatske i nazivom i sjedištem Zavoda, odnosno njegove ustrojstvene jedinice. Nasuprot tome u članku 7. Statuta se pak navodi da na drugim aktima, a koje Zavod odnosno tužitelj ne donosi na temelju javnih ovlasti, dakle ne radi se o javnim ispravama, Zavod koristi pečat bez grba Republike Hrvatske. Članak 7 st. 1 Statuta propisuje da na svim drugim aktima koje Zavod ne donosi na temelju javnih ovlasti te na aktima u unutarnjem dopisivanju između ustrojstvenih jedinica Zavoda, Zavod upotrebljava pečat bez grba Republike Hrvatske.

12. Slijedom svega navedenog, tuženik predlaže da sud odbije tužbeni zahtjev tužitelja i obveže tužitelja da naknadi tuženiku parnične troškove ovoga postupka. Tuženik kao dokaze prilaže sudsku praksu na koju se poziva u odgovoru na tužbu.

13. Tužitelj je u cijelosti ostao kod tužbe i tužbenog zahtjeva, a tuženikove prigovore osporava kao neosnovane. Posebno pogrešnim smatra tuženikov stav o primjeni relevantnog zakona te ističe kako se pravo na mirovinu i isplatu iste vrši sukladno odredbama ZOMO-a pa tako i naknadu štete u ovom slučaju tužitelj potražuje temeljem članka 161. do 170. ZOMO. Neosnovano tuženik smatra da bi se u konkretnom slučaju trebale primijeniti odredbe članka 27. ZOOP-a jer u slučajevima kada tužitelj potražuje naknadu štete od drugih pravnih ili fizičkih osoba također primjenjuje odredbe ZOMO-a, a ne posebne zakone tih pravnih ili fizičkih osoba jer bi po takvom shvaćanju svaka od njih trebala imati neki svoj *lex specialis*, a nema. U odnosu na primjenu čl. 27 ZOOP-a tužitelj ističe da je se stavkom 3. tog članka propisano da se razmjerni iznos mirovine određuje prema propisima o mirovinskom osiguranju u visini razlike između invalidske mirovine utvrđene rješenjem HZMO-a i invalidske mirovine koja bi bila utvrđena u slučaju povrede na radu. S obzirom na navedeno, nema mjesta primjeni citiranog članka u ovoj parnici jer tužitelj potražuje naknadu štete isplatom obiteljske, a ne invalidske mirovine, a navedenim člankom nije propisano na koji način bi se izračunavala šteta u slučaju priznanja i isplate obiteljske mirovine pa se tužitelj protivi financijskom vještačenju.

U pogledu prigovora 65 godina se tužitelj poziva na čl. 161 st. 2 ZOMO kojom je propisano da tužitelj ima pravo na naknadu štete u punom iznosu sve dok traje isplata obiteljske mirovine bez obzira na to bi li umrli osiguranik da je živ ispunio uvjete za ostvarivanje prava na prijevremenu ili starosnu mirovinu. Ističe i da je tuženikovo osporavanje visine tužbenog zahtjeva paušalno budući je tužitelj dostavio obračune isplata navedenih mirovina koji predstavljaju javnu ispravu.

Tuženik je ostao kod odgovora na tužbu i svih istaknutih prigovora.

14. Sud je dana 27.4.2026. održao pripremno ročište u odsutnosti uredno pozvanog tuženika, sve sukladno čl. 291 st. 1 Zakona o parničnom postupku (NN 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23 i 146/25, u nastavku ZPP-a). Tužitelj je u cijelosti ostao kod tužbe i tužbenog zahtjeva. Sud je na istom ročištu sukladno čl. 292 a st. 2 ZPP-a zaključio prethodni postupak, proveo i zaključio glavnu raspravu. Bitne činjenice potrebne za donošenje odluke utvrdio je čitanjem naprijed pobrojane dokumentacije te ocjenjujući sadržaj iste sukladno čl. 8 ZPP-a, sud utvrđuje da tužbeni zahtjev tužitelja nije osnovan.

15. Predmet spora je zahtjev tužitelja za isplatu iznosa obiteljske mirovine isplaćene u razdoblju od 1.12.2022. do 30.11. 2022. Zrinki Perak, udovici pokojnog osiguranika tužitelja Luke Peraka, smrtno stradalog u prometnoj nesreći dana 16.3. 2010. koju je skrivio osiguranik tuženika. Navedena nesreća je priznata kao ozljeda na radu te je tužitelj rješenjem od 25.5.2010. priznao pravo na obiteljsku mirovinu iza smrtno stradalog osiguranika tužitelja. Mjesečnim isplatama iznosa obiteljske mirovine tužitelj trpi štetu. Nesporni su nastanak štetnog događaja i pasivna legitimacija tuženika. Sporni su osnovi i visina tužbenog zahtjeva, odgovornost osiguranika tuženika, kao i te je li tužitelj uopće isplatio utužene iznose čiju naknadu potražuje od tuženika. Posebno je sporna primjena materijalnog prava, točnije jesu li za rješavanje predmeta spora relevantne odredbe Zakona o mirovinskom osiguranju (NN br. 157/13, 151/14, 33/15, 93/15, 120/16, 18/18, 62/18, 115/18, 102/19, 84/21) kako tvrdi tužitelj, ili odredbe Zakona o obveznim osiguranjima u prometu (NN br. 151/05., 36/09., 75/09., 76/13., 152/14., 155/23.), kao posebnog zakona, kako tvrdi tuženik.

16. U ovoj je pravnoj stvari mjerodavan Zakon o obveznim osiguranjima u prometu koji je bio na snazi u vrijeme nastanka štete tužitelju (u trenutku kada su izvršene isplate

invalidske mirovine osiguraniku tužitelja). Naime, tuženik je društvo koji se bavi poslovima osiguranja, između ostaloga i poslovima obveznog osiguranja od automobilske odgovornosti, a što je uređeno odredbama ZOOP-a. Zbog toga se u konkretnom slučaju na definiranje prava i obveza tužitelja i tuženika kao osiguratelja glede utvrđivanja visine i opsega obveze tuženika primjenjuje materijalno pravo koje regulira tu materiju, dakle ZOOP koji je bio na snazi u vrijeme nastanka štete tužitelju, a to je vrijeme isplata invalidskih mirovina čiju naknadu tužitelj potražuje od tuženika u ovom postupku. Vrhovni sud Republike Hrvatske je u svojoj odluci poslovni broj Revd-3181/2021-2 od 14.9.2022. izrazio pravno shvaćanje da se u sporu Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje (HZMO) protiv društva za osiguranje radi naknade štete nastale isplatom invalidske ili obiteljske mirovine koju je HZMO isplatio svom osiguraniku, odnosno članovima osiguranikove obitelji primjenjuje Zakon o obveznim osiguranjima u prometu koji je bio na snazi u trenutku isplate mirovine. U ovoj pravnoj stvari isplata obiteljske mirovine odnosi se na razdoblje od 9.10.2021. do 31.8.2024. slijedom čega se primjenjuje Zakon o obveznim osiguranjima u prometu (NN br. 151/05., 36/09., 75/09., 76/13., 152/14. i 155/23, u nastavku ZOOP).

17. U članku 27. st. 1. ZOOP-a propisano je da je društvo za osiguranje obvezno zavodima koji obavljaju poslove zdravstvenog, mirovinskog ili invalidskog osiguranja nadoknaditi stvarnu štetu u okviru odgovornosti svoga osiguranika i u granicama obveza preuzetih ugovorom o osiguranju. Istim člankom propisano je da se stvarnom štetom u smislu st. 1. tog članka smatraju (među ostalim) i razmjerni iznos mirovine oštećene osobe, odnosno članova njezine obitelji (st. 2.), a da se razmjerni iznos mirovine određuje prema propisima o mirovinskom osiguranju u visini razlike između invalidske mirovine utvrđene rješenjem Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje i invalidske mirovine koja bi bila utvrđena u slučaju povrede na radu (st. 3.). Citirane odredbe odgovarajuće se primjenjuju na subrogacijske zahtjeve društava za osiguranje za naknadu stvarne štete isplaćene na temelju dobrovoljnog zdravstvenog, mirovinskog, rentnog ili sličnog osiguranja (st. 4.).

18. Stoga je sukladno citiranom čl. 27. st. 1. ZOOP-a društvo za osiguranje (ovdje tuženik) obvezno je zavodima koji obavljaju poslove zdravstvenog, mirovinskog ili invalidskog osiguranja nadoknaditi stvarnu štetu, dakle svaku stvarnu štetu koju ti zavodi trpe bez obzira o kojem se osiguranju radi, sve dokle se radi o obvezi iz okvira djelatnosti pojedinih zavoda za osiguranje i ako je obveza društva za osiguranje u granicama obveza preuzetih u ugovoru o osiguranju između društva za osiguranje i njegovog osiguranika. Kada je riječ o izdacima učinjenim na ime invalidske mirovine, obveza tuženika postoji samo ako postoji razlika između iznosa invalidske mirovine koja se isplaćuje i iznosa koji bi bio isplaćen kada bi razlog bila ozljeda na radu, a ne štetni događaj za koji je odgovoran tuženik na ime osiguranja stvarnog štetnika (čl. 27. st. 2. i 3. ZOOP-a (tako i Vrhovni sud RH u odluci broj Rev 12/2022 od 12.1.2022.)).

19. Budući da tužitelj potražuje naknadu štete s osnove ukupno isplaćenih iznosa obiteljske mirovine koju je isplaćivao upravo na temelju ozljede na radu, to po stavu ovog suda ne postoji razlika koju bi tuženik bio dužan isplatiti tužitelju sukladno čl. 27. st. 3. ZOOP-a jer tužitelju u tom smislu šteta nije niti nastala pa je njegov tužbeni zahtjev odbijen. S obzirom da tužitelju nije nastala šteta, sud neće utvrđivati osnovanost ostalih istaknutih prigovora tuženika (postoji li odgovornost osiguranika tuženika, je li mirovina pravilno obračunata i plaćena) zbog čega je iz razloga ekonomičnosti i odbio dokazne prijedloge tuženika za provođenjem kombiniranog prometno sudsko medicinskog vještačenja i financijskog vještačenja

20. Odluka o trošku se temelji na čl. 154 st. 1 i čl. 155 ZPP-a, prema vrijednosti predmeta spora (14.376,08 EUR) i Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika. Tuženiku je priznat trošak sastava odgovora na tužbu u iznosu od 250 bodova (Tbr.8.t.1) i sastav podneska od 25.4.2026. u iznosu od 25 bodova (Tbr. 8.t.4). Uz vrijednost jednog boda od 2,00 EUR i 25% PDV-a u iznosu od 137,50 EUR trošak iznosi 687,50 EUR, zajedno sa zakonskom zateznom kamatom određenom po čl. 29 st. 2 ZOO-a, tekućom od dana 28.5.2026. pa do isplate, po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, dok je referentna stopa kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, plativo u roku od 15 dana.

U Zagrebu 28. svibnja 2026.

Sutkinja
Ivana Markotić

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU :

Protiv ove presude stranke imaju pravo na žalbu koju mogu podnijeti u roku od 15 dana od primitka presude. Žalba se podnosi pisano, a o istoj odlučuje županijski sud.

DNA:

1. Tužitelju
2. Tuženiku po pun.

Broj zapisa: **9-30888-b78e6**

Kontrolni broj: **0a2e1-53245-14ab0**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski građanski sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.